

53 53 547

53 5 48

53 5 49

(1) a

Bhut

1 to 14 Patra

Ath Ad ~~Budda~~, Sundar Ba

^{Ram poet Gulab Singh or ram}
Adyatam Ramayan Panjamo Acharya

B Ath Singh Gou Katha

1 to 47

writan By Mulkh Raj

C Ath Shri Prokh Dukh Nivaran ^{Mahat}

1 to 5 Patra

By Milkhu Ram Poet

$8\frac{1}{4} \times 6\frac{1}{4}$

P. S. JAURA, Jullundur

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਥਾਮਧਭੁਤਰੀਥਸੰਦ੍ਰਫਾ ੧
 ਸਕ੍ਰਿਤਲਿਖਿਯੋਤੋ॥ ਦੇਹਿਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਾਇਨਪ੍ਰਤ
 ਏਜਿਨਹਇਖਾਯੋਪੰਥਾ॥ ਤਾਂਤੇਸੁੰਦ੍ਰਕਹਿਤਹੈਰਚਕਰਿ
 ਅਧਭੁਤਰੀਥਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮਸੁਤਾਮਾਤਮਾਮਾਤਮ
 ਕੇਮਨਪ੍ਰਤਾ॥ ਅਨਕੇਸੁਤਏਪਾਂਚਹੈਪਾਂਚਭਏਕਪ੍ਰਤਾ॥
 ੨॥ ਰਵਿਸਮਾਂਨਪ੍ਰਮਾਤਮਾਦਰਪਨਬੁਧਹੈਜਾਨਾ॥ ਤਮੈ
 ਪ੍ਰਿਥਾਬਿੰਬਭਯੋਜੀਵਾਤਮਪਹਿਚਾਨਾ॥ ੩॥ ਦਰ
 ਪਨਕੋਅਭਾਸਜੇਕਾਂਸਪਾੜਮੈਹੋਇ॥ ਤਯੋਮਾਤਮ
 ਪ੍ਰਗਾਸਮਨਦੇਹਮਧਹੈਸੋਇ॥ ੪॥ ਕੰਸਪਾੜਕੋਭਾ
 ਸਪੁਨਸਦਨਮਧਾਮਭਾਸਾ॥ ਤਯੋਮਨਤੇਇੰਦ੍ਰੀਸਕ
 ਲਬਹੁਬਿਧਕਰਗਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮਸਾਛੀਰ
 ਹੈਬਯਾਪਕਸਭਪਟਿਮਾਂਹਿ॥ ਸਦਾਅਖੰਡਤਏਕ
 ਰਸਲੇਪਛੇਪਕਛੁਨਾਹਿ॥ ੬॥ ਤਾਂਸਯੋਭੂਭਯੋਮਾਤ
 ਮਾਂਮਨਸੁਤਸਿਯੋਹਿਤਕੀਨਾ॥ ਤਾਂਕੋਸੁਖਸੁਖਪਾਵ
 ਹੈਤਾਂਕੋਦੁਖਦੁਖਈਨਾ॥ ੭॥ ਮਨਹਿਤਬਾਂਧੈਪਾਂਚ
 ਸਿਓਲਪਟਗਯੋਤਹਿਸੰਗਾ॥ ਪਿਤਾਮਾਪਨੇਛਾਰੁ
 ਕੋਰਯੋਸੁਤਨਕੇਸੰਗਾ॥ ੮॥ ਤੇਸੁਤਮਧਮਾਂਤੇਛਿਰ

ਹਿਗਨਹਨਕਾਂਹੂੰਰੰਚਾ। ਲੋਕਬੇਦਮਿਜਾਦਤਜਨਿਸਾਇ
 ਨਕਰਹਪ੍ਰਪੰਚਾ। ੯॥ ਪਾਂਚੇਦੋਰੇਪਾਂਚਾਇਸਾਅਪਨੈਅਪ
 ਨੈਸੁਵਾਦਾ। ਨੈਰੂਰਥਯੇਰੂਪਾਸਿਉਸੁਵਰੂਰਥਯੇਨਾਣਾ॥ ੧੦
 ਨਕੁਆਮਾਰਥਯੇਸੁਰੀਧਾਸਯੇਰਸਨੂਰਸਵਸਹੇਇ। ਚ
 ਰਮੁਸਿਪ੍ਰਸਹਿਮਿਲਗਯੇਸੁੰਧਬੁਧਰਹੀਨਕੋਇ। ੧੧॥
 ਸਭੈਠਗਨਕੇਵਸਪਰੈਜਿਤਖੇਚੈਤਿਤਜਾਹਿ। ਤਿਨਕੈ
 ਸੰਗਲਾਰੈ। ਫਿਰੈਤਿਪਤਸੁਮਾਨੈਨਾਹਿ॥ ੧੨॥ ਸੁਵਰੂਰ
 ਯੇਨਾਦਠਗਰਾਰੰਗਬਹੁਭਾਂਤਾ। ਬਾਜਗੀਤਕਵ
 ਚਾਤੁਰੀਸੁਨੈ। ਦਿਵਸਾਅਰੁਰਾਤਾ॥ ੧੩॥ ਨੈਰੂਰਥਯੇਰੂ
 ਪਠਗਸੇਤਰਕਤਾਅਰੁਸਜਾਮਾ। ਹਰਤਪੀਤਨਿਰਖ
 ਤਰਪੈਨਿਰਖਤਛਿਨਛਿਨਬਾਮਾ॥ ੧੪॥ ਨਕੁਆਮਾਰਗ
 ਯੇਸੁਰੀਧਠਗਨਾਨਾਂਬਿਧਕੇਫੂਲਾ। ਚੋਆਚੰਦਨਾਮ
 ਰੰਜਾਸੁੰਧਸੁੰਧਕਾਰਿਭੂਲਾ॥ ੧੫॥ ਰਸਨੂਰਸਖਟ
 ਠਗਨਰਯੇਮਿਸਟਸੋਲਨਾਅਰੁਖਾਗਾਤੀਖਿਨਕਟ
 ਕਖਾਇਪਨਇਸਸਯੇਕੀਓਪਿਆਗਾ॥ ੧੬॥ ਚਰ
 ਮੂਠਰਯੇਸਪ੍ਰਸਠਗਕੇਮਲਾਅੰਗਸੁਗਾਇ। ਕਿਮਦੁ
 ਬਸੜਸੇਜਪਨਨਾਰੀਸੈਲਪਟਾਇ॥ ੧੭॥ ਇਉ

ਪਾਂਚੋਚੋਰਨਠਰੈਭਏਦੁਖਤਾਮਤਈਨਾਪਿਤਾਸੁਤ २
 ਨਕੇਸੰਗਕਰਿਤਾਂਸਜੇਭੁਜੇਆਪੀਨਾ॥੧੮॥ਕੋਇਕਪੂਰ
 ਬਕਰਮਕਰਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਗਟੇਆਇ॥ਪਰਬਸੇਦਖ
 ਦਯਾਕਰੀਸੁਵਨੁਲੀਓਬਲਾਇ॥੧੯॥ਤਾਂਸੋਹਿਤ
 ਕਰਿਕਹਿਤਹੈਗੁਪਤਮਤੇਕੀਬਾਤ॥ਤੁਮਕੇਠਗਲੀਏ
 ਟਿਗਕਾਹੋਕੀਕੁਸਲਾਤਾ॥੨੦॥ਏਹਠਗਤੁਹਿਕੋਮਾਧ
 ਹੈਂਲੁਟਲੇਹਸਭਮਾਲਾ॥ਦੇਤਸਕੈਤੇਏਤਾਨਿਓਠਗਸ
 ਨਈਏਨਿਕਾਲਾ॥੨੧॥ਸੁਵਨੁਮਾਂਨੀਸਾਂਤਿਕਰਿਗੁਰਕੇ
 ਕੀਯੋਪੁਦਾਂਮਾ॥ਤੁਮਗੁਰਗੀਰਖਾਕਰੀਮਰਜਾਤੇਬੇਕ ०
 ਮਾ॥੨੨॥ਜਿਯੇਹਮਛੁਟੇਠਗਨਤੇਤਿਓਭਾਖੋਗੁਰਦੇ ॥
 ਭਿੰਨਭਿੰਨਸਮਝਾਇਕਰਿਹਮੇਬਤਾਵੇਭੇਵਾ॥੨੩॥
 ਸੁਨੇਸੁਵਨਤੁਮਕੇਕਹੀਤੁਪੈਂਚੜਪੁਬੀਨਾ॥ਵੈਚਾਰੇਸਮ
 ਤੈਂਨਹੀਮਹਾਂਮੁਗਾਪਮਤਹੀਨਾ॥੨੪॥ਅਬਤੁਮੇਰੇਬਖ
 ਨਸੁਨਤੇਹਕਹੀਸੀਦੇਸਾ॥ਨਿਕਟਪਿਤਾਕੇਜਾਇਕਰਿ
 ਕਹੀਓਹਿਤਉਪਦੇਸਾ॥੨੫॥ਤਬਸੁਵਨੁਮਨਪਹਿਗ
 ਯੋਬਾਤਕਹੀਸਮਝਾਇ॥ਤੇਹਨੀਦਕਿਉਪਕਤਹੈਚਹੁ
 ਦਿਸਲਾਗੀਆਇ॥੨੬॥ਅਮਹੋਪਿਤਾਹਮਠਗਠਰੈ
 ਖੈਚਸੜਹੈਲਾਗਾ॥ਸਬਦਸਪ੍ਰਸਰੁਪਰਸਰੈਧਮਹ ०
 ਈਕਟਾਂਗਾ॥੨੭॥ਯਹਿਸੁਨਮਨਕੋਭੈਭੁਜੇਕਹਨੇਲਾ

ਗੋਵੇਹਾ ਤੈਯਾਹਿ ਬਾਤ ਕਹਾਂ ਸੁਨੀ ਸੁਵਨੀ ਪੁਛੇ ਤੇਹਾਂ॥ ੨
 ੮॥ ਮੇਹਏ ਕਸਤਿ ਗੁਰਮਿ ਲਯੋ ਤਿਨ ਯਾਹਿ ਭਾਖੀਆ
 ਇ। ਤੁਮੈ ਪਾਂਚ ਠਗਠ ਗਤ ਹੈਂ ਅਪਨੈ ਪਿਤਾ ਸੁਨਾਇ
 ੨੯॥ ਤਾਂ ਤੇ ਆਇਓ ਕਹਨ ਕੇਤੁ ਮੈ ਸੀ ਦੇਸਾ ਤਾਤਾ ਵੈਠ
 ਗਤੁ ਮਕੇ ਮਾਰੈ ਬੂਝੁ ਲੀਓ ਯਾਹਿ ਬਾਤਾ॥ ੩੦॥ ਅਬ
 ਉਠ ਬਿਲ ਮਨ ਕੀ ਜੀਏ ਚਲ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਜਾਇ। ਵਾਂ
 ਕੀ ਸੁਨੀ ਉਬਰੈ ਨਹੀ ਤੇ ਬਹਿਨਾਹਿ॥ ੩੧॥ ਸੁਵਨੀ ਮ
 ਨ ਕੇ ਸੀ ਗਕਰਿ ਲੇ ਆਇਓ ਭਗੁ ਪਾਸਾ ਕਰਿ ਪੁਲਕ
 ਪਾਇਨ ਪਰੈ ਦੇਉ ਖਰੈ ਉਦਾਸ॥ ੩੨॥ ਨੀਚੈ ਹੋਇ ਕੈ
 ਗਿਰੁ ਰਹੈ ਚਰਨ ਸੇਲ ਪਟਾਇ। ਹਮ ਤੇ ਠਗ ਜਾਨੈ ਨ
 ਹੀ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਹੁਬ ਤਾਇ॥ ੩੩॥ ਤੁਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰ
 ਦੇ ਵਜੀ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋਰ ਛਪਾਲਾ। ਸਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ਉਬਰਹਿ
 ਜੋ ਤੁਮ ਹੋ ਹੁਦ ਜਾਲਾ॥ ੩੪॥ ਹਮ ਕੇ ਬੇਗ ਛਡਾਈਯੈ
 ਹਮ ਤੁਮ ਰਹੈ ਦਾਸ। ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਕਠਨ
 ਗਨ ਕੇ ਪਾਸਾ॥ ੩੫॥ ਦੀਨ ਬਚਨ ਜਬ ਹੀ ਸੁਨੈ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨਾ। ਤੁਮੈ ਛਡਾ ਉਬਰਾਏ ਰੈ ਜਿਨ ਆਨੇ ਮੰ
 ਨਾ॥ ੩੬॥ ਸੁਵਨੀ ਮਨ ਜਗ ਜਾਸਾ ਮਤਿ ਦੇਖੀ ਸਤਿਗੁ
 ਰ। ਲਾਗੇ ਕਹਿਨ ਉਪਾਵ ਤਬ ਕਵਨ ਦੁਖ ਸੀਤ
 ਪਾ॥ ੩੭॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੋ ਵਾਚ ॥ ਯਾਹਿ ਨਿਸਚੇ ਕਰਿ ਯੋ

ਰਮਨ ਤੋਹ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਵਧ ਜੋ ਤੇਰੇ ਚਾਰ ਸੁ ਤਤਿ ਨ ਤੁੰਦੀ ॥ ੩
 ਓਥ ਹਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਵਨੁ ਤੇਰੇ ਸੁ ਤਰਲੇ ਚਾਰੇ ਮਹਾਂ ਕਪੂਤ ॥
 ਯਹਿ ਤੇ ਹੋ ਕੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਉਨ ਤੇ ਜਾਤੇ ਉਤਾ ॥ ੩੯ ॥ ਮਥਤੁ
 ਮੇਰੀ ਸਿਖ ਸੁਨ ਚਾਰੇ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ॥ ਏਕ ਮਤੇ ਮੇਰਾ ਖ
 ਸਭਾ ਮਪਨੇ ਸੀ ਗਾਲ ਗਾਇ ॥ ੪੦ ॥ ਤਬ ਉਨ ਕੇ ਸੁਧ ਹੋਇ
 ਹੈ ਮਿਲ ਬੈਠੇ ਇਕ ਠੇਗਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਛੁਟੈ ਠਗਨ ਤੇ ਭੂਲ ਨ
 ਸੈ ਮੇਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਸੁਵਨੁ ਹਰਿ ਚਰ ਚਾ ਸੁਨੈ ਏਕਾਗ ॥ ਚਿਤ ਹੋ
 ਇ ॥ ਤਬ ਹੀ ਭਾਗੇ ਨਾਦ ਠਗ ਬਿਧ ਨ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੪੨ ॥
 ਨੈ ਨੂੰ ਹਰ ਕੇ ਦਰਸ ਕੇ ਲੇ ਚੇ ਬਾਰੇ ਬਾਗ ॥ ਤਬ ਹੀ ਭਓਗ ਰੂਪ
 ਠਗ ਰਹੈ ਨ ਏਕ ਲਗਾਗ ॥ ੪੩ ॥ ਨ ਖੁਆ ਕੋਇ ਹਰ ਚਰ
 ਹੈ ਹਰਿ ਚਰਨਾਂ ਕੀ ਬਾਸਾ ॥ ਤਬ ਹੀ ਭਾਗੇ ਰੀਧ ਠਗ ਰਹੈ ਨ
 ਜਾਂ ਕੋ ਪਾਸਾ ॥ ੪੪ ॥ ਰਸ ਨੂੰ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਂ ਮੋ ਕਰੈ ਟੇ ਮਖੰਡ ਤ
 ਜਾਪਾ ॥ ਤਬ ਹੀ ਭਾਗੇ ਰਸ ਠਗ ਬਹੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾਪਾ ॥ ੪
 ਪਾ ॥ ਚਰਮੰ ਹਰਿ ਕੇ ਮਿਲ ਨ ਕੀਰ ਚਰਾਖੇ ਮਠ ਜਾਂ ਮਾ ॥
 ਤਬ ਹੀ ਭਾਗੇ ਸਪੁਸ ਠਗ ਸਰਪੈ ਸਗਲੇ ਕਾਂ ਮ ॥ ੪੬ ॥ ਯ
 ਓਪਾਇ ਕਰਿ ਛੁਟੀ ਓਓ ਪਜੈ ਸੁਖ ਸੰਤੋਖਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤ
 ਮਿਲ ਹਰਿ ਭਜੇ ਪਾਵੇ ਜੀਵਨ ਸੇਖਾ ॥ ੪੭ ॥ ਤਬ ਮਨ ਯ
 ਹ ਉਪਦੇਸ ਸੁਨ ਚਾਰੇ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ਨੈ ਨੂੰ ਨ ਖੁਆ ਮਾਰ
 ਸਨੁ ਮਾਂ ਚਰਮੰ ਬੈਠੇ ਮਾਇ ॥ ੪੮ ॥ ਜੋ ਪਾਛੇ ਸਤਿਗੁ

ਰਕਯੇ ਤੇ ਹੀ ਕਰਨੇ ਲਾਗਾ ਪੁਤਾ ਪਿਤਾ ਹਰਖ ਤੁਭਏ ਜਾਗੇ
 ਪੂਰਨ ਭਾਗਾ ॥ ੪੯ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਇਨ ਸਭ ਨ ਕੇ ਭਾਇ
 ਆਨਿ ਰਮ ਰਜਾਨਾ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾ ਮਾਪਗ ਪਿਤਾ ਪਰੀਯੇ ਤਾਂ ਕੇ
 ਯਨਾਨਾ ॥ ੫੦ ॥ ਸਭ ਮਿਲ ਪੁਛੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾ ਮਾਂ
 ਕੋਨਾ ਤਾਂ ਕੋ ਮਾਗੇ ਮਾਪਗ ਪਿਤਾ ਕਰੇ ਕੋਨ ਬਿਧ ਰੀਨਾ ॥ ੫੧ ॥
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇ ਦਾ ਬ ॥ ਤੁਮ ਪੰਚਨ ਕੋ ਮਨ ਪਿਤਾ ਮਨ ਕੋ ਮਾਤ
 ਮਜਾਨਾ ਮਾਤ ਮਾਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਹੇ ਹੁ ਪਹਿ ਚਾਨਾ ॥ ੫੨ ॥
 ਤਬ ਪਾਂਚੇ ਮਨ ਸੇ ਮਿਲੇ ਮਨ ਮਾਤ ਮਾਸਿ ਉਜਾਇਆ ਮਾਤ ਮਾਪਿ
 ਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਮਿਲੇ ਜੋ ਜਲ ਜਲ ਹਸ ਮਾਇਆ ॥ ੫੩ ॥ ਅਪਨੈ
 ਅਪਨੈ ਤਾਤ ਸਿਉ ਬਿਛੁਰਤ ਹੋ ਗਏ ਮੋਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਪ
 ਦਯਾ ਕਰੀ ਲੇ ਪਹੁ ਚਾਏ ਠੇਗਾ ॥ ੫੪ ॥ ਪਸਰੇ ਹੁਏ ਸਕਤ ਮੇ
 ਸੀ ਕੇ ਚੇ ਸਿਵ ਹੋਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਏਹ ਉਪ ਦੇ ਸਕਰਿ ਕੀ ਏਬ
 ਸਤ ਮੇ ਸੋਇਆ ॥ ੫੫ ॥ ਜੈ ਸੇ ਹੀ ਉਪ ਜਤ ਭਏ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਲੈ ਲੀ
 ਨਾ ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰੁਜ ਬਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਜੋ ਹੋ ਤੈ ਸੇ ਕੀਨਾ ॥ ੫੬ ॥ ਜਾਂ
 ਕੇ ਸੁਨੇ ਤੇ ਪਰਮ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨ ਰਹੈ ਲਿਵਲੇ ਸਾ ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰੁਕ ਹੋ
 ਬਿਚਾਰ ਕੋ ਮਧ ਭੁਤ ਕੀ ਬਵ ਸੇਸਾ ॥ ੫੭ ॥

ਇਤਸ੍ਰੀ

ਮਾਪ ਭੁਤ ਕੀ ਬਵ ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰੁਦਾਸ ਕ੍ਰਿਤ ਸਮਾਪਤੀ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

H

100

100

100

